

Petnajsto poglavje

KAZNIVA DEJANJA ZOPER ŽIVLJENJE IN TELO

Uboj

115. člen

- (1) Kdor komu vzame življenje, se kaznuje z zaprom od petih do petnajstih let.**
- (2) Če stori dejanje iz prejšnjega odstavka dvoje ali več oseb, ki so se združile zato, da bi storile uboj, se storilec kaznuje s kaznijo od desetih do petnajstih let.**

Komentar

1. Kaznivo dejanje izhaja iz 17. člena Ustave o nedotakljivosti človekovega življenja. Kaznivo dejanje po prvem odstavku tega člena je temeljno kaznivo dejanje uboja, v drugem odstavku pa hujša oblika tega kaznivega dejanja.

2. Storilec tega kaznivega dejanja je lahko vsakdo.

3. Kaznivo dejanje uboja se lahko stori le z naklepom, in sicer tako z obliko direktne- ga kot eventualnega naklepa.

O naklepu storilca sklepamo glede na njegov odnos do nastale posledice, njegov odnos do oškodovanca, njegove motive in cilje ter druge subjektivne okoliščine, iz objektivnih okoliščin pa sklepamo, da je storilec ravnal naklepno, npr. glede na mesto prizadejanih udarcev, vbodov ali strelnih ran, njihovo število, način storitve in sredstvo ter podobno.

4. Kaznivo dejanje uboja pomeni tisto naklepno uničenje človeškega življenja, ki je protipravno. V primerih, ko je protipravnost izključena, ni podano kaznivo dejanje. Glede na določilo 22. člena seveda ne gre za kaznivo dejanje niti v primerih silobra- na.

5. Predmet tega kaznivega dejanja je le človek kot živo bitje od rojstva do smrti. Na pogled preprosto vprašanje se lahko zaplete v primerih ugotavljanja, ali je bil otrok že rojen (zaradi razmejitve s kaznivim dejanjem po 121. členu) oziroma ali je bilo dejanje storjeno na živem ali že mrtvem človeku. Kaznivo dejanje uboja je torej podano, ko se je plod pri porodu že začel oddvajati iz telesa matere, pri čemer ni pomembno, ali je bil sposoben za življenje. Predmet napada je človek do tistega tre-

nutka, ko preneha življenje v njem, lahko tedaj tudi umirajoči ali neozdravljivi bolnik. Iz omenjenega sledi, da kot predmet napada ne more biti za pravno opredelitev po tem členu plod v materinem telesu ali truplo. Tudi odvzem življenja živali ne pomeni tega kaznivega dejanja. V omenjenih primerih bi lahko bilo npr. uničenje ploda kaznivo dejanje nedovoljene prekinitve nosečnosti po 121. členu, dejanja na truplu bi lahko pomenila kaznivo dejanje skrunitve trupla po 313. členu, uboj živali pa lahko pomeni kaznivo dejanje poškodovanja tuje stvari po 220. členu.

6. Kaznivo dejanje se lahko stori s storitvijo ali opustitvijo. Za storitev dejanja so možna vsakršna sredstva, s katerimi se lahko povzroči smrt človeka. Smrt se lahko povzroči neposredno, npr. z uporabo orožja, s strupi, z zadužitvijo, davljenjem, utopitvijo ipd. Do odvzema življenja lahko pride tudi posredno, npr. z razdraženjem živali ipd. Smrt človeka lahko nastane zaradi fizične poškodbe njegovega organizma in tudi zaradi posledice psihičnih bolečin (strah ipd.). Tudi opustitev je lahko izvršitveno dejanje, vendar le, če glede storilca obstaja neka pravna obveznost za delovanje, ki ga opusti. To bo podano npr. pri starših, ki opustijo dolžno skrb za otroke, jih izstradajo ali puščajo na mrazu, mati opusti dojenje ipd.

7. Poseben pravni problem je vprašanje širjenja virusa HIV kot povzročitelja aidsa. Okuženi s HIV, ki se lastne okuženosti zaveda, bi lahko storil kaznivo dejanje uboja, ko bi smrtonosno bolezen prenesel na žrtev bodisi z okuženimi predmeti (injekcije, rezila ipd.) ali s spolnimi dejanji. Ob smrti oškodovanca bi bilo kaznivo dejanje dokončano, sicer pa bi ostalo pri poskusu.

8. Posledica kaznivega dejanja je smrt človeka. Med storilčevim ravnanjem in to posledico mora biti vzročna zveza. Pri tem ni treba, da bi smrt nastopila takoj, med storilčevim dejanjem in smrtjo je lahko tudi daljše časovno obdobje, le da je podana omenjena vzročna zveza. Vzročna zveza je podana tudi tedaj, ko je zaradi storilčevega ravnanja le poslabšano oškodovančevo stanje, ki bi sicer samo po sebi povzročilo smrt (npr. pospešitev umiranja na smrt bolnega). Obstajajo različne vrste smrti: biološka smrt, pri kateri ne živi niti en del človeka, klinična smrt, ko so nekateri deli človeka še živi, stanje navidezne smrti, to so razna stanja cerebralne kome s klinično smrtjo ter možnostjo reanimacije, možganska ali cerebralna smrt, pri kateri je nastopila možganska smrt, kar pomeni prenehanje vseh možnosti za življenje individuum kot celote. Ko ni več možganov, ni zavesti, ni življenja v človeškem pomenu in s stališča človeške prakse je možganska smrt pravzaprav smrt človeka. Zadnja vzroka smrti sta vendarle vsakokrat zastoj srca in prenehanje dihanja, torej tista vzroka, ki sta življenjsko pomembne organe dokončno onesposobila za delovanje, npr. izkrvavitev, zadušitev, šok, okvara življenjsko pomembnih delov v možganih. Med poznimi posledicami poškodb so neposredni vzrok smrti pogosto: pljučnica, vnetje trebušnice (peritonitis), vnetje možganskih ovojnic (meningitis), maščobna embolija itd. Toda le redko ima vzročna veriga samo dva člena: glavni vzrok (poškodba) in neposredni vzrok (z življenjem nezdružljiva okvara). Češče je vzročna veriga daljša.

Smrt druge osebe kot posledica kaznivega dejanja mora biti v zavesti storilca oziroma se mora storilec zavedati vsaj možnosti nastanka smrti.

Za kazensko odgovornost storilca je brez pomena, če gre za zmoto o subjektu, torej če storilec vzame življenje kakšni osebi, prepričan, da gre za drugo osebo. Takšna zmota je brez pomena, kajti v tem primeru je podan storilčev naklep glede odvzema življenja in je s tem podana njegova kazenska odgovornost.

9. Poskus kaznivega dejanja uboja je kazniv. Poskus bo podan v primeru vsakega ravnanja storilca, namenjenega za uboj žrtve, če pri storilcu seveda ugotovimo njegov morilski naklep. Tako bo npr. poskus podan že v primeru, ko storilec čaka z napeto puško in meri v točko, kjer naj bi se pojavila žrtev, ko storilec zamahne s sekiro mimo žrtve ipd. Za poskus ni pomembno, ali je bila žrtev sploh poškodovana, lahko pa je seveda pri poskusu žrtev tudi lažje, hudo ali posebej hudo poškodovana.

Zastavlja se vprašanje, kako dejanje pravno opredeliti, če storilec večkrat poskuša nekoga ubiti. Če storilec npr. poskuša nekoga ubiti z več strelji zaporedoma, bo šlo le za poskus enega kaznivega dejanja uboja. Če bo med takšnim streljanjem nastala daljša časovna razlika, lahko govorimo o steku kaznivih dejanj poskusa uboja. Če pa storilcu prvič žrtve ne uspe ubiti, po daljši časovni prekinitvi pa mu takšen uboj uspe, bo šlo lahko za stek kaznivega dejanja poskusa in dokončanega kaznivega dejanja uboja zoper istega oškodovanca.

Mogoči so seveda tudi neprimerni poskusi uboja. Takšni primeri bodo podani na primer, ko storilec skuša žrtev ubiti s pokvarjenim strelnim orožjem, ko žrtvi da namesto strupa neko nenevarno snov ali tedaj, ko strelja v že mrtvega človeka.

10. Zaplete se vprašanje, če policist uporabi strelno orožje in pri tem povzroči smrt druge osebe. Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol, Uradni list RS, št. 15/13) v 96. členu določa, da smejo policisti pri opravljanju policijskih nalog uporabiti strelno orožje samo, če ne morejo drugače odvrniti od sebe ali koga drugega sočasnega protipravnega napada, s katerim je ogroženo življenje, ali preprečiti, da bi oseba, ki ima v okoliščinah, ki kažejo na storitev kaznivega dejanja, za uporabo pripravljeno strelno orožje. Ravnanje policista v skladu s to določbo ni protipravno, zato ne stori kaznivega dejanja.

11. Hujše kaznivo dejanje po drugem odstavku tega člena je podano, ko gre za združitve najmanj dveh oseb. Ti storilci odgovarjajo kot sotorilci, ni pa nujno, da bi bili vsi kazensko odgovorni. Združitve z namenom, da bi storili uboj, mora biti opravljene že pred dejanjem.

12. Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika – KZ-1B (Uradni list RS, št. 91/11) je prišlo do redakcijskega popravka, ki pa za storilca ni milejši, zato se zakon uporablja od uveljavitve, to je od 15. 5. 2012 naprej.

13. Če je storilec po povzročeni telesni poškodbi odstopil od uboja žrtve, bo podano kaznivo dejanje poskusa uboja, in ne dokončano kaznivo dejanje po 122., 123. ali 124. členu.

Poskus je mogoč tudi pri sosterilstvu, ko več oseb skupaj naklepno deluje, da bi nekomu vzele življenje. Tedaj bo podan poskus kaznivega dejanja uboja za vsakega od sosterilcev, če pa bi žrtev umrla, bi šlo za sosterilstvo pri dokončanem kaznivem dejanju ne glede na to, katera od oseb je žrtvi prizadejala smrtno poškodbo, če bi bil seveda pri vseh sosterilcih podan morilski naklep.

14. S kaznivim dejanjem uboja ne morejo biti v steku kazniva dejanja po 122., 123. ali 124. členu, ker so zajeta v samem kaznivem dejanju uboja.

Če bo storilec storil uboj predsednika Republike Slovenije, bo podano posebno kaznivo dejanje po 352. členu, in ne bo šlo za stek s 115. členom. Če bi storilec kaznivih dejanj iz členov od 348 do 351 ter členov 354 in 357 naklepoma vzel življenje eni ali več osebam, bi bil kaznovan po drugem odstavku 360. člena, in ne bi bil podan stek s kaznivim dejanjem uboja. Kaznivo dejanje uboja po tem členu bo konzumirano v kaznivih dejanjih hudodelstva zoper človečnost po 101. členu ali vojnega hudodelstva po 102. členu.

Če storilec spravi v smrtno nevarnost še koga drugega, bo šlo za stek s kaznivim dejanjem povzročitve splošne nevarnosti po 314. členu. Gre za značilne primere, ko storilec uporabljenega sredstva za storitev uboja po uporabi ne more več obvladati. Nadzorstva nad uporabljenim sredstvom storilec ne bo imel npr. pri uporabi razstreliva ali bombe, pri zastrupitvi hrane, streljanju na določeno osebo v skupini drugih oseb ipd. Če bi bil v teh primerih storilčev naklep usmerjen npr. k streljanju v skupino ljudi, s pristankom, da zadene več oseb, bi bila podana dokončana ali poskušena kazniva dejanja ubojev več oseb.

V primerih, ko bo storilec nekomu vzel življenje pri nasilništvu, zaradi odnosa konzumpcije ni podan stek s kaznivim dejanjem nasilništva po 296. členu.

Pri kaznivem dejanju uboja je inkludirano kaznivo dejanje poškodovanja tuje stvari po 220. členu, ki bi nastalo ob storitvi kaznivega dejanja uboja (npr. poškodovanje obleke žrtve zaradi strela, vboda, pretepanja, poškodovanje očal, pohištva in podobnega).

Če gre za uboj, pri katerem storilec vdre v žrtvino stanovanje, ne gre za stek s kaznivim dejanjem kršitve nedotakljivosti stanovanja po 141. členu. To dejanje je pripravljeno dejanje za uboj in je v kaznivem dejanju uboja konzumirano.

15. Kazenski pregon za kaznivo dejanje po prvem in drugem odstavku zastara v tridesetih letih.

16. Po prvem odstavku se lahko izreče kazen od pet do petnajst let zapora, z omilitvijo do enega leta zapora. Po drugem odstavku tega člena se lahko izreče kazen od deset do petnajst let zapora, prav tako se lahko z omilitvijo izreče kazen do enega leta zapora. Za kazniva dejanja po prvem in drugem odstavku tega člena ni mogoče izreči pogojne obsodbe.

V primerih priznanj krivde in sporazumov o krivdi (drugi odstavek 51. člena, peti odstavek 58. člena) se lahko kazen za kaznivo dejanje omili po prvem in drugem odstavku do treh mesecev zapora. Za kaznivo dejanje po prvem odstavku se lahko izreče pogojna obsodba.

17. Za kazniva dejanja po prvem in drugem odstavku tega člena sodi petčlanski senat.

Za kaznivo dejanje po prvem in drugem odstavku mora imeti obdolženec zagovornika ob vročitvi obtožnice.

Glede na določilo 259. člena ZKP se v primeru suma kaznivega dejanja po 115. členu vedno opravita pregled in raztelesenje trupla, če pa je bilo že pokopano, se odredi izkop zaradi pregleda in raztelesenja trupla.

Sodna praksa

1. Poskus kaznivega dejanja umora po prvem odstavku 127. člena v zvezi z 22. členom KZ je podan tedaj, ko storilec z namenom, da drugemu vzame življenje, izvrši katerokoli ravnanje, ki po naravi stvari lahko privede so smrti osebe, pa oškodovanec ne umre.

Sodba Vrhovnega sodišča I Ips 51335/2010 z dne 28. 3. 2013

2. Bistvena za presojo silobrana je okoliščina, da je obtoženec po nožu posegel šele tedaj, ko ga je oškodovanec na tleh ležečega udaril s kamnom v glavo in je spoznal, da je v življenjski nevarnosti, kakor tudi, da je tudi v nadaljevanju dogodka, ko se je umikal pred oškodovancem z nožem zamahoval proti njemu le v tistem trenutku, ko ga je ta ponovno ujel in mu strgal oblačila.

Sodba Višjega sodišča v Kopru II Kp 3898/2011 z dne 9. 10. 2014

Literatura in zakonodajno gradivo

1. A. Ferlinc, Med umorom in ubojem po KZ-1, Pravna praksa 2016/7-8, str. 18–21

2. J. Sterle, Slovenska policija in uporaba strelnega orožja, RKK št. 1/2001, str. 50.
3. D. Korošec, Virus HIV in kazensko pravo, Pravniki št. 10–12/1994, str. 450.
4. Poročevalec DZ z dne 3. 6. 2011, KZ-1B, št. EPA 1893-V

Umor

116. člen

Kdor koga umori s tem, da mu vzame življenje

- (1) na grozovit ali zahrbtnen način;**
- (2) zaradi ukrepanja pri uradnih dejanjih varovanja javne varnosti ali v predkazenskem postopku ali zaradi odločitev državnih tožilcev ali zaradi postopka in odločitev sodnikov ali zaradi ovadbe ali pričanja v sodnem postopku;**
- (3) zaradi kršitve enakopravnosti;**
- (4) iz morilske sle, iz koristoljubnosti, zato da bi storil ali prikril kakšno drugo kaznivo dejanje, iz brezobzirnega maščevanja ali iz kakšnih drugih nizkotnih nagibov;**
- (5) z dejanjem, storjenim v hudodelski združbi za storitev takih dejanj, se kaznuje z zapornom najmanj petnajstih let.**

Komentar

1. Storilec je lahko vsakdo.
2. Kaznivo dejanje se lahko stori le z naklepom.
3. Kaznivo dejanje po tem členu pomeni odvzem življenja drugi osebi (glej pojasnila k 115. členu) v obliki kvalifikatornih okoliščin v tem členu.
4. Umor na grozovit način po 1. točki je podan v primerih, ko storilec muči žrtev s tem, da ji povzroča hude fizične bolečine ali psihično trpljenje oziroma takšne fizične bolečine in psihično trpljenje, ki po intenziteti ali trajanju presegajo običajno trpljenje, ki nastane pri vsakem umoru. Na strani oškodovanca bo takšna grozovitost imela odraz v njegovem trpljenju in občutenju takšnih hudih fizičnih bolečin ali psi-

hičnega trpljenja. Žrtev mora vse to sama občutiti, da lahko govorimo o tej obliki kaznivega dejanja, zato ne moremo govoriti o takšni obliki, če je žrtev v nezavestnem stanju ali če se storilec nad njo izživlja, ko je že mrtva. Kot je bilo torej omenjeno, morajo biti podani za to pravno opredelitev tako subjektivni (brezčutnost, krvoželjnost ali izživljanje storilca) kot tudi objektivni znaki (trpljenje žrtve). V praksi se bo takšno dejanje pojavilo npr. ob povzročanju velikega števila telesnih poškodb, v primerih mučenja žrtve, podaljševanju smrtnih muk ipd. Ta hujša oblika kaznivega dejanja umora se lahko stori tako z direktnim kot tudi z eventualnim naklepom.

Na zahrbtnen način (druga oblika iz 1. točke) storjen umor je podan takrat, ko storilec izrabi zaupanje žrtve in dejanje stori tako, da žrtev ne more zaznati njegovega delovanja ali sredstva. Značilna primera sta npr. umor žrtve v spanju (toda le tedaj, ko storilec in žrtev ne spita stalno skupaj) ali zastrupitev. Za opredelitev te oblike kaznivega dejanja so torej potrebni na eni strani subjektivni elementi pri storilcu (storilčeva zvijačnost, zahrbtnost, pretkanost ali goljufigija) in tudi objektivne okoliščine (način storitve ali uporabljeno sredstvo).

5. V 2. točki so primeri umora zaradi uradnih postopkov. Kaznivo dejanje je povezano z lastnostjo žrtve. Žrtev je v teh primerih lahko uradna oseba (glej določbo prvega odstavka 99. člena), vendar le tedaj, ko opravlja posebne naloge. Lahko gre za ukrepanja uradnih oseb pri varovanju javnega reda ali v predkazenskem postopku. Druga odločitve za umor je lahko zaradi neugodne odločitve državnih tožilcev ali sodnikov zaradi njihovih odločitev v postopkih. Nadaljnji razlog so lahko vložene ovadbe ali izpovedbe prič v sodnih postopkih.

6. V 3. točki je določen razlog za umor kot kršitev enakopravnosti. Ta izhaja že iz 14. člena Ustave. Kaznivo dejanje po tej točki bo podano, če bo storilec storil umor zaradi žrtvine narodnosti, rase, spola, jezika, vere, političnega ali drugega prepričanja, gmotnega stanja, rojstva, izobrazbe, družbenega položaja, invalidnosti ali kakšne druge osebne okoliščine.

7. V 4. točki je predvidena storitev umora iz morilske sle. V tem primeru gre za storilca, ki mori izključno zaradi lastnega užitka oziroma zadovoljstva. To storilec doživi, ko nekomu vzame življenje. Ob storitvi takšnega umora se bo lahko zastavilo vprašanje storilčeve prištevnosti, ko se umorom sploh ne more odpovedati.

8. Kaznivo dejanje umora po 4. točki bo storjeno iz koristoljubnosti tedaj, ko bo storilcu šlo za določeno materialno in ne nepremoženjsko korist. Za to pravno opredelitev ni treba, da bi bila ta korist dejansko dosežena, niti ni treba, da je protipravna. Koristoljubnost kot motiv kaznivega dejanja mora biti podana ob storitvi tega kaznivega dejanja, zato je pojmovno mogoč le direkten naklep storilca. Storilčeva koristoljubnost se lahko kaže v neposrednem doseganju koristi, torej povečanju njegovega premoženja, v težnji za ohranjanjem premoženja (npr. da ne plača dolga) in tudi v

preprečitvi škode. Značilni so primeri pričakovanega dedovanja, izplačilo zavarovalnine, umori po naročilu za plačilo ipd. Kaznivo dejanje po 4. točki, storjeno iz koristoljubnosti, vključuje kaznivo dejanje ropa po 206. členu in roparske tatvine po 207. členu, če je storilec naklepno storil umor, da bi si protipravno prilastil tujo premično stvar ali da bi ukradeno stvar obdržal. Pojem koristoljubnosti vsekakor obsega tudi protipravno prilastitev tuje premične stvari. Proti opredelitvi steka z omenjenima kaznivima dejanjema govori tudi najhujša kazen, ki je zagrožena za kaznivo dejanje po 116. členu.

Če je po 4. točki storilec vzel življenje drugemu zato, da bi storil ali prikril kakšno drugo kaznivo dejanje, se pojavita dve obliki tega kaznivega dejanja. Pri umoru zaradi storitve drugega kaznivega dejanja (to je lahko katerokoli uradno pregonljivo ali pregonljivo na predlog ali na zasebno tožbo) storilec najprej stori umor, da si omogoči ali olajša storitev drugega kaznivega dejanja. Ta oblika kaznivega dejanja je mogoča tudi tedaj, ko storilec stori umor zaradi dokončanja že začetega kaznivega dejanja. Če storilec izvrši tudi drugo kaznivo dejanje, je v teh primerih podan stek omenjene hujše oblike kaznivega dejanja umora in drugega kaznivega dejanja. Za pravno opredelitev tega kaznivega dejanja pa ni treba, da je drugo kaznivo dejanje sploh ugotovljeno s pravnomočno sodbo, ni treba, da bi bilo sploh storjeno ali da bi ga bilo sploh mogoče storiti, bistveno je, da je bil umor storjen z omenjenim namenom storilca.

V primerih umora zaradi prikritja drugega kaznivega dejanja pa je to drugo kaznivo dejanje storilec že storil, nato pa je storil kaznivo dejanje umora. Značilen je primer umora priče prvega kaznivega dejanja. Za pravno opredelitev te oblike umora mora storilec storiti v tem primeru obe dejanji, ni pa treba, da bi bil kazensko odgovoren tudi za prvo kaznivo dejanje. Glede na poseben namen storilca pri storitvi te oblike kaznivega dejanja pride v poštev le direktni naklep.

Brezobzirno maščevanje bo pri storitvi umora podano, ko ne bo šlo za običajno storilčevo maščevanje, temveč za maščevanje iz nizkotnih nagibov. Značilni so primeri tako imenovanega krvnega maščevanja, čeprav tudi v teh primerih ne moremo vselej govoriti o brezobzirnem maščevanju. Brezobzirnost maščevanja je treba posebej ugotoviti kot znak kaznivega dejanja. Pojem brezobzirnega maščevanja obsega tudi poseben nagib storilca, zato pojmovno pridejo v poštev le primeri, ko storilec ravna z direktnim naklepom.

V 4. točki so posplošeno navedene tudi druge oblike nizkotnih nagibov storilca. Gre za nagibe, ki niso pokriti s pojmom koristoljubnosti, omogočitve ali prikritja drugega kaznivega dejanja ali brezobzirnega maščevanja. Med storilčeve nizkotne nagibe lahko štejemo npr. umore zaradi nematerialne koristi, iz maščevanja, ki nima znakov brezobzirnosti, mržnje, zlobe, zavisti, seksualnih pobud, ljubosumja, težnje po napredovanju, izmikanju obveznosti ipd. Storilec ravna s posebnimi nizkotnimi nagibi,

zato lahko pojmovno opredelimo storitev kaznivega dejanja le v zvezi z direktnim naklepom storilca.

9. Kaznivo dejanje po 5. točki je podano, ko je dejanje storila hudodelska združba. Pojem hudodelske združbe je treba razlagati prek določbe 41. člena, torej kot združbo najmanj treh, ki ima namen izvrševati kazniva dejanja umorov.

10. Če so pri kaznivem dejanju podani kvalifikatorni znaki več oblik dejanj, je podan le navidezni idealni stek različnih opredelitev kaznivih dejanj, zato gre le za eno kaznivo dejanje. Pri pravni opredelitvi je treba navesti vse točke, ki pridejo v poštev, dejanje pa opredeliti le kot eno kaznivo dejanje. Stek več kvalifikatornih okoliščin bo lahko pomenil obteževalno okoliščino.

11. Poskus kaznivega dejanja umora je kazniv. Poskus bo podan v primeru vsakega ravnanja storilca, namenjenega za umor žrtve, če pri storilcu seveda ugotovimo njegov morilski naklep iz tega člena.

12. Zastavlja se vprašanje, kako dejanje pravno opredeliti, če storilec večkrat poskuša nekoga umoriti. Če storilec npr. poskuša nekoga umoriti z več strelji zaporedoma, bo šlo le za poskus enega kaznivega dejanja umora. Če bo med takšnim streljanjem nastala daljša časovna razlika, lahko govorimo o steku kaznivih dejanj poskusa umora. Če pa storilcu prvič žrtve ne uspe umoriti, po daljši časovni prekinitvi pa mu takšen umor uspe, bo šlo lahko za stek kaznivega dejanja poskusa in dokončane kaznivega dejanja umora zoper istega oškodovanca.

13. S kaznivim dejanjem umora ne morejo biti v steku kazniva dejanja po 122., 123. ali 124. členu, ker so zajeta v samem kaznivem dejanju umora.

Če bo storilec storil umor predsednika republike, bo podano posebno kaznivo dejanje po 352. členu in ne bo šlo za stek s 116. členom.

14. Kazenski pregon za kaznivo dejanje zastara v petdesetih letih, pod pogoji iz drugega odstavka 46. člena, ko gre za dve ali več kaznivih dejanj po 116. členu, pa je po prvem odstavku 95. člena nezastarljivo kaznivo dejanje.

15. Za kaznivo dejanje se lahko izreče kazen zapora od petnajst do trideset let zapora, z omilitvijo do deset let zapora. Pogojne obsodbe ni mogoče izreči. Za dve ali več kaznivih dejanj po 116. členu se na podlagi drugega odstavka 46. člena lahko izreče dosmrtni zapor.

V primerih priznanj krivde in sporazumov o krivdi (drugi odstavek 51. člena) se lahko omili kazen do treh let zapora.

16. Za kaznivo dejanje mora imeti obdolženec zagovornika že pri prvem zaslišanju.

Za kaznivo dejanje sodi petčlanski senat.

Glede na določilo 259. člena ZKP se v primeru suma kaznivega dejanja po 116. členu vedno opravita pregled in raztelešenje trupla, če pa je bilo že pokopano, se odredi izkop zaradi pregleda in raztelešenja trupla.

Sodna praksa

1. Grozovit način izvršitve kaznivega dejanja je podan tedaj, ko je s storitvijo dejanja oškodovancu povzročeno posebno trpljenje ali bolečine, ki po svoji intenziteti presegajo tiste, ki so značilne za vsako od teh kaznivih dejanj, pri čemer pa morajo kazati, da je storilec pri takem ravnanju brezčutno užival ali se kako drugače izživljal.

Sodba Vrhovnega sodišča Kp 2/2010 z dne 3.9.2010

2. Nizkotnost maščevanja je kot izvršitveni način treba razlagati restriktivno, tako da zajamemo samo tiste primere, ki so po vsebini in intenzivnosti enakovredni brezobzirnemu maščevanju. Vsakega maščevanja (ki nima znakov brezobzirnosti) zatorej ni dopustno subsumirati pod druge nizkotne nagibe. Hipnost izvršitve dejanja izključuje nizkotnost nagibov.

Sodba Vrhovnega sodišča I Kp 59860/2012 z dne 31.03.2016

3. Kaznivo dejanje umora na zahrbtnen način po 1. točki 116. člena KZ-1 stori storilec, ki izrabi zaupanje žrtve in dejanje stori tako, da žrtev ne more zaznati njegovega delovanja ali sredstva. Kaznivo dejanje umora iz koristoljubnosti po 4. točki 116. člena KZ-1 stori storilec, ki mu gre za določeno materialno korist. Ni potrebno, da bi bila ta korist dejansko dosežena. Koristoljubnost, kot kvalifikatoren element kaznivega dejanja, je motiv kaznivega dejanja, obarvan naklep (dolus coloratus), ki je po presoji Vrhovnega sodišča v izreku sodbe sodišča prve stopnje opisan z navedbo „dejanje pa sta storila zato, da bi si prilastila denar, ki naj bi ga V. hranil doma“, v obrazložitvi izpodbijane pravnomočne sodbe pa tudi ustrezno pojasnjen. Ugotovitev, kakšna je bila vsebina storilčeve zavesti in volje v trenutku izvršitve kaznivega dejanja, je vprašanje dejanske narave.

Sodba Vrhovnega sodišča I Ips 12161/2013 z dne 16. 6. 2016

4. Maščevanje, ki ni brezobzirno, ne pomeni normativne konkretizacije pojma nizkoten nagib v smislu 4. točke 116. člena KZ-1.

Sodba Višjega sodišča v Ljubljani III Kp 10477/2012 z dne 27. 1. 2016